12/12/2019

Εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Σπυρίδωνος στην Κουλούρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 12 Δεκεμβρίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Κουλούρας επί τη εορτή του Αγίου Σπυρίδωνος.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

«Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε».

Αὐτή τήν προτροπή πού ἀπευ-θύ-νει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό ση-με-ρινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πρός τούς χριστιανούς τῆς Ἐφέ-σου, ἀπευ-θύνει καί πρός ὅλους ἐμᾶς, πού ἤρθαμε σήμερα νά τιμή-σουμε τόν ἑορταζόμενο ἅγιο καί θαυ-μα-τουργό Σπυρίδωνα.

Τί ἐννοεῖ ὅμως μέ τήν προτροπή αὐτή ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Καί τί σημαίνει «τέκνα φωτός»;

Φῶς καί σκότος εἶναι δύο ἔννοιες πού σχετίζονται μέ τήν παρουσία καί τήν ἀπουσία τοῦ Θεοῦ. Πρίν ἀπό τή δημιουργία τοῦ κόσμου κυ-ριαρχοῦσε τό σκο-τά-δι καί ὁ Θε-ός ἦταν ἐκεῖνος πού ἔφερε τό φῶς μέ τήν παρουσία του, διότι, ὅπως δια-κηρύσσει καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, αὐ-τός εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου.

Ὅπου ἑπομένως βρίσκεται ὁ Θεός ὑπάρχει φῶς, ὅπου ἀπουσιάζει καί κυριαρχεῖ ὁ διάβολος καί ἡ ἁμαρ-τία, ἐκεῖ ἐπικρατεῖ τό σκοτάδι. Γι᾽αὐτό καί στήν Ἁγία Γραφή γί-νε-ται λόγος γιά τούς «ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένους», στούς ὁποίους «φῶς ἀνέτειλεν» μέ τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι, δηλαδή, οἱ ἄνθρωποι πού ζοῦσαν στήν εἰδωλολατρεία, πού πίστευ-αν σέ ψεύτικους θεούς, ὅλοι αὐτοί ζοῦσαν

στό σκοτάδι τῆς ἀγνωσίας, τῆς ἀγνοίας τῆς ἀληθείας καί τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καί εἶδαν τό «φῶς τῆς γνώσεως», τό ὁποῖο εἶχαν στε-ρηθεῖ μέ τήν παρακοή καί τήν πτώ-ση τῶν πρωτοπλάστων, στό πρό--σωπο τοῦ Χριστοῦ, πού γεννή-θη-κε στόν κόσμο.

Ὅσοι, λοιπόν, πιστεύουν στόν Χρι---στό, ὅσοι βαπτίσθηκαν στό ὄνο--μά του καί ὅσοι τόν ἀκολου-θοῦν, αὐτοί ζοῦν καί περιπατοῦν στό φῶς. Αὐτό ἐννοεῖ καί ὁ μέγας ἀπόστολος λέγοντας πρός τούς χρι--στιανούς τῆς Ἐφέσου ὅτι κά-πο-τε, πρίν δηλαδή νά γνωρίσετε τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό του, βρι-σκόσασταν στό σκοτάδι. Τώρα ὅμως βρίσκεσθε μέσα στό φῶς τοῦ Κυρίου. Καί καθώς βρίσκεσθε μέσα σέ αὐτό τό φῶς, ἔχετε χρέος νά βαδίζετε ὡς τέκνα φωτός.

Ἐάν αὐτή ἡ προτροπή ἰσχύει γιά τούς χριστιανούς τῆς Ἐφέσου πού ἦταν προηγουμένως εἰδωλολά-τρες καί γνώρισαν τόν Χριστό μέ τό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου, ἰσχύει, θά ἔλεγα, πολύ περισσότερο γιά μᾶς, οἱ ὁποῖοι γεννηθήκαμε μέσα στό φῶς τοῦ Χριστοῦ, γεννηθήκαμε μέσα σέ ἕνα χριστιανικό κόσμο καί ζοῦ-με μέσα σέ αὐτό τό περιβάλλον τό χρι-στι-α-νικό.

Γιά μᾶς, λοιπόν, πού διδαχθή-κα-με, ὅπως γράφει καί πάλι ὁ ἀπό-στολος Παῦλος γιά τόν μαθητή του Τιμόθεο, «ἀπό βρέφους τά ἱε-ρά γράμματα», δέν ὑπάρχει κανέ-νας ἄλλος τρόπος νά ζοῦμε καί νά βαδίζουμε στόν κόσμο παρά μόνο «ὡς τέκνα φωτός». Νά ζοῦμε, δη-λαδή, ὅπως θέλει νά ζοῦμε ὁ Χρι-στός, νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέ-λημα καί τίς ἐντολές του καί νά μήν ἐμπλεκόμεθα μέ τά ἔργα τοῦ σκότους, μέ τά ἔργα τῆς ἁμαρτίας, τά ὁποῖα ἀπομακρύνουν τόν Θεό καί τή χάρη του ἀπό τή ζωή μας καί συγχρόνως ἀπομακρύνουν καί τό φῶς του, ἔτσι ὥστε νά μήν βλέ-πουμε ποῦ καί πῶς βαδίζουμε.

«Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε». Αὐτή τήν προτροπή τοῦ ἀποστό-λου Παύλου ἀκολούθησε στή ζωή του καί ὁ ἅγιος Σπυρίδων, ἐπίσκο-πος Τριμυθοῦντος, ὁ θαυματουρ-γός, πού τιμοῦμε σήμερα ἰδιαιτέρως ἐδῶ στήν ἐνορία σας. Καί τήν ἀκολούθησε ζώντας μέ ταπείνωση καί ἁπλότητα, προσφέροντας τήν ἀγάπη του στούς ἀδελφούς του καί μένοντας σταθερός στήν πίστη καί στήν παράδοση τῆς Ἐκκλη-σίας μας.

Πολλές φορές νομίζουμε ὅτι εἶ-ναι ἀρκετό τό ὅτι ἔχουμε βαπτι-σθεῖ στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἤ ὅτι τηροῦμε ἴσως τά τυπικά μας χριστιανι-κά καθήκοντα γιά νά θεωροῦμε τόν ἑαυτό μας ὅτι περιπατεῖ «ὡς τέκνον φωτός». Δέν ἀρκεῖ ὅμως αὐτό, διότι μπορεῖ νά εἶσαι μέσα στό φῶς, ἀλλά νά μεταφέρεις μέσα σέ αὐτό τό σκοτάδι σου. Μπορεῖ νά ἀποφεύγεις τό φῶς καί νά ἐπιλέ-γεις τά σκιερά καί ἀνήλια μέρη, ὥστε νά μήν φαίνονται τά ἔργα τοῦ σκότους καί τῆς ἁμαρ-τίας τά ὁποῖα ἐργάζεσαι. Μπορεῖ νά εἶσαι μέσα στό φῶς, ἀλλά νά τό ἀρ-νεῖ-σαι καί νά μήν τό

ἀντέχεις, γιατί σέ ἐνοχλεῖ καί σέ ἐλέγχει τό φῶς τοῦ Κυρίου.

Δέν ἀρκεῖ, λοιπόν, νά ἐπαναπαυ-ό--μεθα στό γεγονός ὅτι εἴμεθα μέ-λη τῆς Ἐκκλησίας. Χρειάζεται καί νά προσπαθοῦμε καί νά ἀγω-νι-ζό-μεθα νά ζοῦμε ὡς μέλη τῆς Ἐκ-κλη-σίας τοῦ Χριστοῦ, νά ζοῦμε ὡς τέκνα φωτός, νά ἐρ-γαζόμεθα τά ἔργα τῆς ἀρετῆς καί τῆς ἀγάπης, τά ὁποῖα ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός.

Αὐτό ἔκανε καί ὁ ἅγιος Σπυρίδων καί ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀγωνίσθηκαν, προσπάθησαν, πό-νεσαν γιά νά βαδίσουν ὡς τέ-κνα φωτός, γιά νά ζήσουν τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιατί δέν εὔκολη οὔ-τε εἶναι χωρίς κόπο, γιατί ἔχει καί πειρασμούς καί δυσκολίες, κα-θώς ὁ διάβολος προσπαθεῖ νά μᾶς πα-ρα-σύρει καί νά μᾶς ἀπο-μα-κρύνει ἀπό τόν Χριστό καί τίς ἐντο-λές του. Ὅμως, ὅπως κανείς ἀπό ἐμᾶς δέν προ-τιμᾶ νά ζεῖ στό φυσικό σκο-τάδι, ὅταν μπορεῖ νά ζεῖ στό φῶς, ἔτσι εἶναι αὐτονόητο ὅτι εἶ-ναι προτιμότερο νά ζοῦμε μέσα στό πνευματικό φῶς τοῦ Χριστοῦ «ὡς τέκνα φωτός», παρά στό σκο-τάδι. Καί αὐτό ἰσχύει ἀκόμη περισ-σότερο, γιατί τό πνευματικό φῶς εἶναι αἰώνιο, καί ὅσοι ζοῦν μέσα σέ αὐτό στή γῆ, θά ζοῦν μέσα στό ἴδιο φῶς καί ὅταν θά πᾶμε στόν οὐρανό. Σέ αὐτό τό φῶς ζεῖ καί αὐτό ἀπολαμβάνει καί ὁ ἅγιος Σπυρίδων καί σέ αὐτό κα-λεῖ καί ἐμᾶς ὅλους νά ζήσουμε, ἐπα-ναλαμβάνοντας σήμερα τήν προ-τροπή τοῦ ἀποστόλου Παύ-λου «ὡς τέκνα φωτός περιπα-τεῖτε». Ἄς τόν ἀκούσουμε καί ἄς τόν μι-μη-θοῦμε.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ